

Християнски Взаимоотношения

„И се подчинявате един на друг
в страх от Христа.“ (Ефес. 5:21)

Цената на единството: Вече платена!

ЗА КАКВО СТАВА ВЪПРОС

Ефес. 2:11-22

През 1948-ма година Махатма Ганди пристигнал в един град изпълнен с насилие и хаос. Новият Делхи бил столицата на наскоро формираната Индийска държава. Безълиците и хиндуистите еднакво желали отмъщението срещу пакистанските мюсюлмани виновни за убийството на хиндуистките бежанци бягащи от Пакистан. В това море от омраза Ганди предприел най-ефективната форма на протест: гладна стачка. Той и преди използвал гладуването за сво влияние на хората около него - в това число почти фаталаното гладуване в Калкута. Лекарите го посъветвали да се откаже тъй като не бил напълно възстановен. Тълпите от хора минаващи покрай него на улицата му се подигравали: "Нека Ганди умре! Нека Ганди умре!" Обаче след три дена състоянието на неговите въбреци се влошило, започнал да диша трудно и сърцето му да бяло забавено. На четвъртия ден индийското правителство решило да приеме исканията на Ганди. Домовете и джамии били върнати на техните мюсюлмански собственици. Индийският парламент се съгласил да заплати 55 милиона британски лири на своя враг Пакистан заради насилието над пакистанските бежанци. Огромни количества оръжие били събрани и унищожени. Най-накрая след 121 часа гладуване Ганди се съгласил да прекрати своя протест.

Две седмици по-късно Ганди умира не заради гладната стачка, а от огнестрелните рани нанесени му от хиндуистки фанатик. С цената на своята смърт Ганди извършва това, което хиляди са опитвали да постигнат и са се провалили: мирът и единството на Индия. При смъртта на Ганди цяла Индия спря и притихна, масовите убийства престанаха, младата нация беше разтърсена до основи.

**Единството не е дори
среща по средата.**

Подобно на смъртта на Ганди, смъртта на Христос донесе единството сред вярващите. Той създаде единството между юдейските християни и християните езичници. Тъжното е че единството в историята с Ганди просъществувало кратко. Много скоро единството между индуси и мюсюлмани започнало да се разпада. Тъжното е че след като изминали няколко години единството и сред християните не било на висота. Павел пише до църквата в Ефес относно проблема с единство и ние можем да прочетем това в Ефесяни 2-ра глава. Днес между християните също липсва истинско единство. Колко често църковните боричкания и борби стават причина за разделяне на цели църкви, а също и причина за това хора да напускат църквата и дори се отказват от Бог. Единството не е еднопосочна улица или насилственото налагане на една идея над друга. Единството не е дори среща по средата. Единството е приемането и признаването на двете страни на един аргумент. Единството е приемането и признаването и на двата вида обичай тези на юдеите и тези на езичниците, доколкото не противоречат на Библията. Единството е приемане на западното и източното отношение към съботата. Единството е приемане на вкусовете и на възрастните и на младите по отношение на облеклото и на музиката. Днес, както идеалите на Ганди за единство и мир, така и посланието на апостол Павел към Ефесяните ни дават пътеводна светлина, която да следваме в нашата църква, група, семейство и сред онези, които ни заобикалят.

Неделя
4 декември

Да се отнасяте с хората така както Исус се отнасяше с тях

СЪРЦЕТО НА ПРОБЛЕМА

Изх. 20:12; Лука 9:23; Йоан 3:13; 13:35; Римл. 5:8; Ефес. 5:21-33; 6:1-9; 1Йоаново 4:10-11;

То е нещо повече от стикер за кола

„В това се състои любовта, не че ние сме възлюбили Бога, но че Той възлюби нас, и прати Сина си като умилоствивение за греховете ни. Любезни понеже така ни е възлюбил Бог, то и ние сме длъжни да любим един другия.“ (1 Йоаново 4:10,11).

Индийският светец и баща на индийската независимост Махатма Ганди е казал: „Аз харесвам вашият Христос, но не харесвам вашите християни, защото те толкова много се различават от Него.“ Да бъдеш християнин не е нещо, което ние казваме, нито лозунг, който повтаряме, нито стикер или етикет, който носим.

На първо място това е взаимоотношение с любов и доверие с една жива и истинска личност - Исус Христос, който даде всичко заради нас. След това да бъдеш християнин, означава да преживееш радикална промяна в своя

Белегът за истински християнин не са непогрешимите теологични принципи.

начин на живот, особено във взаимоотношенията с другите хора. И двете неща, изработването на ново взаимоотношение на любов и доверие в Бога чрез Исус Христос и преориентирането на нашия живот така, че ние

да се отнасяме с хората така както Исус се отнасяше, са свръхестествено дело на Святия Дух за нас и в нас. Разбира се ние трябва да отговорим на Святия Дух, но божията инициатива и Неговата творческа енергия са средствата, които ни правят Божии деца и Неговата променяща сила е тази, която ни дава способността да живеем като Негови деца.

Да бъдем Христоводобни най-напред в нашия дом.

„Почитай баща си и майка си, за да се продължават дните ти на земята, която ти дава Господ твоя Бог.“ (Изх. 20:12).

„Деца, покорявайте се на родителите си в Господа; защото това е право. „Почитай баща си и майка си, което е първата заповед с приложено обещание, за да ти бъде добре и да живееш много години на земята.“ И вие, бащи, не гразнете децата си, но възпитавайте ги в дисциплина и наставление Господне.“ (Ефес. 6:1-4).

Често е по-лесно да имаме поведение като това на Исус на работното си място и пред другите хора отколкото в дома. Да живееш правилно с хората с които се намиращ в тясна близост и които разчитат на теб изисква специална благодат и духовна дисциплина.

Библията съветва децата да приемат съветите на своите богобоязливи родители и да ги почитат дори когато вземат решения, които не са в хармония с волята на Христос и не живеят по най-правилния начин. Разбира се тук не става дума за това децата да се подчиняват на родителите си за вършене на нещо, което е зло. Родителите са съветвани да бъдат благи и нежни към своите деца и

да са чувствителни към нуждите на децата във всяко измерение на техния бързо развиващ се живот.

Експлоатирането и лошото отношение към децата е „болест“, която днес се среща във всички части на света. За нещастие домовете на изповядващите се за християни не правят изключение по отношение лошото третиране на децата. Статистиките по този показател за адвентистите не са по-добри от тези за другите християни или за хората от света.

С тревожна честота, църкви се опитват да извинят липсата на намеса дори когато техни членове са наясно с наличието на подобни случаи в техните среди. Загриженост за имиджа на църквата; погрешно разбиране за ненамеса в частните и семейни проблеми; заемането на позицията „не е моя работа“; или наивното схващане това не може да се случи в моята църква или в този дом, стават причина много църкви да си затварят очите за истинското състояние на децата, тинейджърите или хората, които са поверени на тяхната грижа. Имиджът на църквата в обществото или в света никога не се е подобрявал чрез провала на църквата да се противопостави на тези членове които не се придържат към стандарта на истинското християнско поведение, особено когато става дума за домашно насилие, лошо третиране на съпруга или съпругата, неправилно отношение към децата - психическо, емоционално, психологическо, духовно или сексуално.

Подчинението е двупосочна улица.

„И се подчинявайте един на друг в страх от Христа.“ (Ефес. 5:21).

Когато става дума за християнско поведение в дома, Ефесяни 5:22 дава повече яснота от предишния стих. Стих 22-ри казва: „Жени подчинявайте се на своите мъже като длъжност към Господа.“ Това е любимият стих на тези които защитават небалансираните съпругески отношения и доминирането на мъжа в дома. Ефесяни 5:21 говори за подчинение и от двете страни, като се следва примера на Христос. Изваден извън контекста без стих 21-ви и стих 25-ти „Мъже любете жените си както Христос възлюби църквата и предаде себе си за нея“ стихът от Ефес. 5:22 в продължение на векове се е използвал от мъжете за укрепяването на тяхната нехристоподобна и доминираша роля в дома. Нищо друго не би могло да бъде по-далеч от службата на Святия Дух и примера на нашия Спасител.

Взаимността и партньорството, оказването на почит спрямо другия, жертването на собствената воля и собствените интереси в полза на благополучието на другия и култивирането на атмосферата на благост, учтивост и любов характеризираха живота на Христос и те трябва да бъдат характерните черти на всеки християнски брак.

Любовта е белегът за истинското християнство.

В това се състои любовта, не че ние сме възлюбили Бога, но че Той възлюби нас, и прати Сина си като умилостивение за греховете ни. Любезни, понеже така ни е възлюбил Бог, то и ние сме длъжни да любим един другия.“ (1Йоаново 4:10-11)

Да достигнеш другия с любов е Христовия начин. Живеенето според този принцип разделя истинските християни от онези, които претендират, че са такива.

Белегът за истински християнин не са непогрешимите теологични принципи. Не е умението да привеждаш убедителни аргументи, не е способността да водим или убеждаваш хората, не са никакви характерни действия и ритуали или пък някаква специална духовна дарба. Според Исус белегът е любовта: „По това ще познаят всички, че сте мои ученици, ако имате любов помежду си.“ (Йоан 13:35)

СВИДЕТЕЛСТВО

Йоан 13:34

„Казвали ли сте някога на добре облечен човек ”Ето тук едно добро място за вас“ и след това сте казали на някоя беден човек „Ти стой там“ или „Седни на земята до краката ми?“ (Яков 2:2-4).

Не трябва ли ние да седнем на земята и да предложим по-доброто място на тези около нас - били те богати или бедни?

„Нека прилежно култивираме чистите принципи на евангелието на Христос, религия не на себеуважението, но на любов, кротост и смирение на сърцето. Тогава ще обичаме нашите братя и ще ги считаме за по-добри от нас. Нашите умове няма да се занимават с пропуските в техния характер; ние няма да се храним със непристойни истории и слухове. Но ще мислим за това - що е чисто, що е любезно, що е благодатно - ако има нещо добродетелно и ако има нещо похвално“ (Фил. 4:8).

Не е наше задължение да презираме и съдим нашите братя. А наше първо задължение е да ги обичаме. „Бог толкова възлюби света...Бог не изпрати Сина на света за да съди света“ (Йоан 3:16-17)

Не трябва ли ние да седнем на земята и да предложим по-доброто място на другите около нас?

„Душата се храни от потоците на чиста любов, които извира от сърцето на Христос, като извор, който никога не пресъхва. О, как се оживява сърцето, как се облагородяват

мотивите и се задълбочава любовта чрез това общение! Чрез обучението и дисциплинирането дадено от Святия Дух децата на Бога се обичат истински, искрено, като остават незасегнати от разделения и лицемерие. И всичко това става защото сърцето обича Исус.“ (Материали 1888г.)

„Ако стражите спят приспани от хитростите на Сатана и не разпознават гласа на истинския Пастир и не вземат предвид предупреждението, казвам ви със страх от Бога, че те ще бъдат обвинени за загубата на души. Стражите трябва да се събудят и да се покажат като хора, които няма да задремат на своя пост нито през деня, нито през ноща. Те трябва да придатат на тръбата определен звук така, че хората да отхвърлят злото и да изберат доброто. Неразумното поведение и безгрижната незаинтересованост не могат да бъдат извинени. От всяка страна ни заплашват свирепи вълни и подводни скали, които ще строшат нашата лодка и ще ни оставят като безпомощни корабкрушеници, ако не направим Бог наше прибежище и помощ. Не трябва да се доверяваме на себе си. Нашите собствени пътища, планове и идеи може да не са такива каквито Бог би одобрил. Ние трябва да дадем възможност на Бог да извърши Своята воля, като Го направим наш съветник и след това да работим с вяра без да разчитаме на себе си.“ (Адвентист ривю енд сабат херълд, 24.12.1889г.)

КАК МИСЛИТЕ?

Исус каза, че ние трябва да се обичаме един друг. Какво е имал в предвид когато е казал, че ако не намразите цялото си семейство и себе си не можете да сте Негови ученици? (Лука 14:26).

Почитай баща си, майка си и Бога

ЧЕРНО НА БЯЛО

Изх. 20:12; Ефес. 6:1-4;

Бог иска от нас да имаме здрави взаимоотношения с нашите родители. По тази причина Той ни призовава чрез петата заповед да „почитаме баща си и майка си“ (Изх.20:12). Аз наистина вярвам, че Бог иска това от мен за да може да благослови моя живот.

А какво да направим ако подчинението на родителите е в противоречие с подчинението спрямо Бог. Счита се, че думите „подчинявай“ и „почитай“ означават едно и също. Аз научих по доста труден начин, че подчиняването и почитането са различни неща. Бог ми помогна да разбера как да почитам моите родители чрез подчиняването ми на Него. Имаше време когато се мъчех да разбера какви да бъдат взаимоотношенията ми с моите родители в контекста на моите взаимоотношения с Бог. Баща ми ме молеше за нещо, което аз чувствах, че не бива да правя, това създаваше напрежение във взаимоотношенията ми с него.

В продължение на осем месеца аз се опитвах да разговарям с моя баща. Молейки се

за подкрепа и ръководство, аз вдигнах слушалката на телефона и се опитвах да изясня проблема, а той започваше да ми крещи и несъзнателно ми даваше повече основания да не правя това, което той искаше от мен. Бях толкова разстроена, че вече не ме беше грижа.

Прехвърлях през ума си разговора от последния път след една много стресираща вечер, когато един приятел сподели с мен нещо, което промени моето отношение към ситуацията: Ефесяни 6:1-4. Едва тогава разбрах, че не помагах на баща ми като отказвах да направя това, за което ме молеше. Аз трябваше да изградя отново неговия авторитет и да му покажа, че искам да бъда послушна, само тогава той щеше да погледне нещата от моя ъгъл. През онази вечер аз се помолих, вдигнах слушалката на телефона и се обадих на татко. Този път не бях аз против моя баща, но Бог, който ми помагаше да почитам моя баща. След като му прочетох стиховете за пръв път от осем месеца насам баща ми говореше със спокоен глас.

Когато казвах, че няма да слушам баща си, аз не вършех това, което Бог искаше от мен. Аз първо споделих с татко, защо не исках да направя това за което ме молеше и след това помолих да ми даде втори шанс. Едва тогава когато му се подчиних с любов, татко ми се извини за това, че ме е провокирал към гняв. Бог не ни е дал Своето Слово само за да изграждаме по-близка връзка с Него. Той ни е дал Своето Слово за да изграждаме здрави взаимоотношения с всеки човек.

КАК МИСЛИТЕ?

Как бихте дефинирали разликата между „почитам“ и „подчинявам се“?

ИМА КАК

Ефес.5:1-2

Бедни вдовици и богати фарисеи, бирници и блудници, римски войници и деца - Исус помагаше и насърчаваше хора от всички прослойки. Дали обхвата на нашите взаимоотношения обхваща такива групи от хора? Дали нашето отношение към другите винаги отразява Христовото отношение?

Ефес. 4:24; 5:1 ни насърчава - да се облечем с новия човек създаден по образа на Бога“ и „да бъдем подражатели на Бога“.

Нека да разгледаме няколко прости стъпки, които можем да използваме за да гадем нещо на хората при всяка наша среща така, че всеки, който е прекарал известно време с нас да може да се почувства по-добре след това.

1.Използвайте всички възможности. Направете си списък с различните групи хора, с които сте във връзка, най-важната може да включва родителите, съпруга или съпругата, най-добрите приятели. Друга група може да включва колеги на работното място, приятели от училище и съседа. Давайте ли най-доброто на което сте способни във тези взаимоотношения? Притчи 3:27 ни напомня

Нашето отношение към другите отразява ли винаги Христовото отношение?

да не „задържаме доброто от този на когото се дължи, когато ти дава ръка да им го направиш.“На тези, с които се срещате за кратко просто се усмихнете или ги поздравете.

Ефес. 5:16 ни насърчава да

направим най-доброто във всяка ситуация. Направете по-слънчев деня на тези, с които използвате един и същ асансьор или купе във влака. Отразвявайте Христос във всяка ваша среща с другите хора.

2. Насърчавайте другите. Огледайте се и следете за възможности, в които да помогнете и да насърчите другите(Прит.20:12). Болен ли е някой? Отсъства ли някой от църква или от друго място, където вие обикновено го виждате? Обадете му се по телефона или му изпратете и-мейл за разбере, че вие сте загрижени за него. Притчи 12:25 казва:“Теготата смирява човешкото сърце; а благата дума го развеселява.“ Помнете да подражавате на Христос и на принципа Му да „говори дума навреме на този, който е уморен“(Исаия 50:4).

3. Молете се за вашите взаимоотношения. Молете се прилежно за всички аспекти на вашите взаимоотношения(Ефес. 6:18). Ние трябва да се молим Бог да ни помогне да видим всеки случай, в който можем да Го представим пред другите, да видим всяка ситуация, в която можем да помогнем на другите. Молте се за всеки, с когото имате някакви взаимоотношения. Бъдете конкретни, кажете на Бог за всеки проблем, който вашите приятели имат и Му благодарете за благословенията, които те са получили. Не забравяйте да се молите за вашите врагове(Мт.5:44).

КАКВО МИСЛИТЕ?

1.Исус помагаше на другите по много начини като изцеляваше техните физически болести. За какви други начини за оказване на помощ се сещате?

2.Как би трябвало християнските взаимоотношения с другите да се различават от приятелството между тези, които не са християни?

Подчинявайки се еден на друг

МОЯТА ГЛЕДНА ТОЧКА

Марк 9:35

Подчинение - /понижаване, спускане/ Действие на подчинение; действие на покоряване на сила или авторитет; предаване на човек и сила под контрола на правителство; послушание; отстъпчивост;

Самата дума „подчинение“ няма позитивно звучене. В повечето случаи когато се използва тя е знак за слабост или недостатък в характера. Това е повече така в обществото на „аз“ - а, където ние живеем, където управлява индивидуализма, където ние сме окуражавани да изпълним желанията си, да се чувстваме добре, да защитаваме правата си, да открием нашето вътрешно „аз“. Кой има време за това да се подчинява на друг човек? Никои няма да бъде способен да ме контролира. Какво да се откажа от моите лични права? Никога!

Изненадващо, но все пак точно това е нещото, което Христос ни казва да направим. Когато се покорим на Неговата воля ние биваме освободени. Това изглежда е радикален въпрос, но ние служим на един радикален Бог. Радикален? Вие може да се запитате: „Как така?“ Помислете за това, което Христос каза когато учениците спореха кой е най-голям „Всеки който иска да бъде пръв трябва да заеме последното място и да бъде слуга на всички“ (Марк 9:35 - нов превод на Библията) и „Ако иска някой да бъде мой ученик, той трябва да остави настрана egoистичните амбиции, да носи кръста си всеки ден и да ме следва. Ако се опитате да запазите живота си за себе си ще го изгубите. Но ако се откажете от живота си заради мен ще намерите истинския живот“ (Лука 9:23-24 нов превод на Библията).

**Това е точно обратното
на онова, което
обществото ни казва.**

Християнският живот, следователно, трябва да бъде живот на служене, в който съпругът и съпругата се подчиняват един на друг (Ефес. 5:21), децата се подчиняват на своите родители (Ефес. 6:1-4) и в който господар и роб са равни (Ефес. 6:5-9).

Това е точно противоположното на това, което ни казва обществото. Често сме конфронтирани в работата, в спорта или в други дейности да мислим за себе си и своите амбиции - понякога дори с цената на други хора. Нашите взаимоотношения с другите изглежда заемат второто място. Ако искаме да следваме примера на Христос ние трябва да мислим на първо място за другите и да поставяме себе си последни.

Това не е лесна задача! Как би трябвало да се държим за да постигнем този поставен от Христос стандарт? Бог ни дава Своя Свят Дух, Който да ни направи способни да живеем по този начин. За да приемем силата на Духа трябва да отстраним нашите зли желания и да покорим себе си на този нов начин на живот. Ние трябва да бъдем като християните от Деяния на апостолите: „с едно сърце и един ум“. По-лесно е да се каже отколкото да се направи ще кажете вие. Аз вероятно бих се съгласил с вас, но това което съм открил е, че ако вие се покорите на Бог и поддържате тясна връзка с Него това става естествено. Подчинете волята си на Христос и Го молете да ви даде обич към другите.

ИЗСЛЕДВАНЕ

Ефес. 5:21

С ДВЕ ДУМИ

Както често се казва, "Защо е толкова трудно да изпълняваме този принцип продължително време?" Повечето взаимоотношения, били те романтични или не се развиват добре поне за известно време. И след като благовъзпитанието и официалностите изчезнат тези взаимоотношения се превръщат в бремене и товар. Много често хората решават, че това е трудна работа и избират по-лесния вариант - нови взаимоотношения. Библията ни съветва да бъдем несебелюбиви като Исус, независимо дали става дума за църквата, работата или дома, понеже това е единствения начин да поддържаме удовлетворяващи и трайни взаимоотношения. „Подчинявайте се един на друг със страх от Христос“ (Ефес. 5:21).

А ЗАЩО НЕ

- Направете списък с песни, които подчертават разликите между християнските и нехристиянските взаимоотношения. Напишете различията, които откривате в песните.

- Прочетете внимателно Ефес.5:21. Направете рисунка, която да отразява вашата интерпретация на този стих.

- Помислете за вашия най-голям враг в момента. Мислите ли, че би било възможно да вземете инициативата за помирение? Мислите ли, че заедно с Бог това е възможно? Прочетете Ефес. 5:21 и Мт. 19:26.

- Гледайте филма - Полето на мечтите" (1989). Помислете какво казва този филм за помирението. Не е необходимо да гледате този филм непременно в събота.

- Направете списък на колкото можете повече приятели или колеги нехристияни. Полагате ли усилия в тези взаимоотношения да бъдете подобни на Христос или не? Защо?

- Разгледайте списъка си с е-мейл адреси във вашата пошта и помислете за всеки човек, чието име виждате. Има ли някой, който трябва да помолите да ви прости за нещо? Има ли нещо което вие трябва да простите? Защо не напишете е-мейл и така не направите първата крачка към помирението?

ПОЛЕЗНИ ВРЪЗКИ

Осия 1:1-3; 3:1-4; Матей 26:14-35; Деян. 7:54-60; Ефес. 5